

BEROEP IN CASSATIE door
tegen alle beschikkingen van het arrest.

beklaagde, op 9/5/2005,

Nr.
van het arrest

Nr. 2005/2325
van het repertorium

Nr. 118 P 2001
1237 P 2003
van het parket-generaal

BEROEP IN CASSATIE
verworpen op 20. 12. 2005

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen,
12de kamer,
recht doende in Correctionele zaken,
verleent het volgende arrest :

ZAAK I. 118 P 2001

In de zaak I. notitienummer

Inzake van het OPENBAAR MINISTERIE

en

met zetel te

- burgerlijke partij

vertegenwoordigd door Mr. , advocaat bij
de balie van

tegen

gepensioneerde
geboren te op
wonende te
thans wonende te

- beklaagde

aanwezig, bijgestaan door Mrs.
en , allen advocaat bij de
balie van

Beklaagd van:Te

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd.

A. Van 26 juni 1994 tot 14 april 1997,

Bij inbreuk op de artikelen 2 en 12, staftbaar gesteld bij de artikelen 56 en 59 van het Decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zoals gewijzigd bij decreet van 20 april 1994, 21 december 1994, 19 april 1995 en 22 december 1995, afvalstoffen te hebben achtergelaten en/of te hebben verwijderd, namelijk : metaalschroot, hout en steenafval.

B. Op 14 december 1995,

Bij inbreuk op de artikelen 22, 39§1,2° van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, laatst gewijzigd bij Decreet van 8 juli 1996 (B.S. 2/8/96) en op artikel 43§1 van het Besluit van de Vlaamse Executieve houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM) de dato 6 februari 1991, laatst gewijzigd bij Besluit van 26 juni 1996 (B.S. 3/7/96) als exploitant van een inrichting de in de milieuvergunning of de in artikel 71 van het hierbovenvermeld Besluit bedoelde vergunningen opgelegde bijzondere voorwaarden de voor de inrichting geldende algemene of per categorie van inrichtingen door de Vlaamse Executieve in toepassing van artikel 20 van het decreet vastgestelde milieuvergunningsvoorwaarden, alsmede alle andere op de exploitatie van de inrichting van toepassing zijnde wettelijke, decretale, of reglementaire bepalingen, met betrekking tot de bescherming van het leefmilieu, van de oppervlaktewateren en van de externe veiligheid niet nageleefd te hebben, namelijk :

art. 5.2.2.7§3 van het Besluit van de Vlaamse Regering houdende algemeen en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne de dato 1 juni 1995 :
"De stapelhoogte mag, tenzij anders bepaald in de milieuvergunning, niet meer dan 3 m. bedragen. Grote opslaghoeveelheden en lange opslagtijden worden vermeden. Daartoe worden alle opgeslagen materialen regelmatig afgevoerd."

C. Van 26 juni 1994 tot 14 april 1997.

Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 4, 39 en 40 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en op artikel 5§1 van het Besluit van de Vlaamse Executieve houdende vaststelling van Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM) de dato 6 februari 1991, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering de dato 1 juni 1995 (B.S. 31/7/1995) zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de eerste of tweede klasse te hebben geëxploiteerd, namelijk de rubrieken

1) 2.2.1.c.2° :

"Opslag en sortering van niet gevaarlijke afvalstoffen bestaande uit papier en karton, hout, textiel, kunststoffen, metaal, glas, rubber, bouw- en sloopafval, met een opslagcapaciteit van meer dan 100 ton."

(voorheen rubriek 2.2.g :

"Verwijdering van industriële en bijzondere afvalstoffen : opslag en/of overslag niet gevaarlijke, niet-toxische industriële afvalstoffen.")

2) 2.2.1.d.1° :

"Opslag en sortering van andere niet gevaarlijke afvalstoffen, met een opslagcapaciteit van maximaal 100 ton."

(voorheen rubriek 2.2.g :

"Verwijdering van industriële en bijzondere afvalstoffen : opslag en/of overslag niet gevaarlijke, niet-toxische industriële afvalstoffen.")

3) 2.2.2.c.3° :

"Opslag en mechanische behandeling van schroot, met een opslagcapaciteit van meer dan 100 ton"

(voorheen rubriek 2.3.1.b :

"Opslag en/of verwerking van voertuigwrakken of schroot met een opslagcapaciteit van meer dan 10 tot en met 1000 wrakken, respectievelijk ton schroot.")

en bij inbreuk op artikel 2§1 van het Besluit van de Vlaamse Executieve houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM) de dato 6 februari 1991, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering de dato 1 juni 1995 (B.S. 31.07.1995) zonder vooraf melding te hebben gedaan een inrichting die behoort of na de geplande verandering blijft behoren tot de derde klasse te hebben geëxploiteerd, namelijk de rubrieken :

2.2.2.d.1° :

"Voertuigwrakken, met een opslagcapaciteit van : meer dan 2 tot en met 10 wrakken of 10 ton".

(voorheen rubriek 2.3.1.a :

"Opslag en/of verwerking van voertuigwrakken of schroot met een opslagcapaciteit van 3 tot en met 10 wrakken, respectievelijk ton schroot".)

- D. Bij inbreuk op artikelen 29 tot en met 35 en artikel 39 van het Decreet betreffende de milieuvergunning de dato 28 juni 1985 en bij inbreuk op artikelen 64 tot en met 69 van het Besluit van de Vlaamse Regering, houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning de dato 6 februari 1991, geen gevolg te hebben gegeven aan de hiernavermelde opgelegde dwangmaatregelen, namelijk :

1) op 16 juni 1996,

"Een nieuwe vergunningsaanvraag zal ten laatste tegen 15 juni 1996 bij de vergunningsverlenende overheid worden ingediend. De bewijzen van deze aanvraag evenals de ontvankelijkheidsverklaring zijn aan mijn diensten toe te sturen."

opgelegd door de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer, afdeling Milieu-inspectie, bij aangetekend schrijven van 9 mei 1996 (stuk 134 van het strafdossier).

2) op 2 maart 1996,

"Een nieuwe milieuvergunningsaanvraag zal tegen uiterlijk 1 maart 1996 worden aangevraagd bij de Vergunningverlenende Overheid, (de Bestendige Deputatie van de Provincie

Deze vergunningsaanvraag zal rekening houden met de toestand na sanering van de exploitaties en met de effectieve activiteit van het bedrijf. Het bewijs van de aanvraag en de onvankelijkheidsverklaring afgeleverd door de Provinciale Overheid is aan het BMI toe te zenden."

opgelegd door de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer, afdeling Milieu-inspectie, bij aangetekend schrijven van 22 december 1995 (stuk 49 van het strafdosier).

3) op 21 januari 1997,

"Indienen van een vergunningsaanvraag voor de exploitatie aan

opgelegd door de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer, afdeling Milieu-inspectie, bij aangetekend schrijven van 12 november 1996 (stuk 150 van het strafdosier).

4) op 3 mei 1997,

"Het ganse terrein is gesaneerd tegen uiterlijk 2 mei 1997 (...) Verdere opruimingswerken en afvoer van allerhande moeilijk te definiëren afval en schroot en ordelijk stockeren van het tweedehands materiaal : voltooid tegen 2 mei 1997",

opgelegd door de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer, afdeling Milieu-inspectie, bij aangetekend schrijven van 12 en 18 november 1996 (stuk 151 en 150 van het strafdosier).

5) op 2 maart 1997,

"Kapotbranden van ovenwagens en afvoeren betonsteen : voltooid tegen 1 februari 1997",

opgelegd door de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer, afdeling Milieu-inspectie, bij aangetekend schrijven van 12 november 1996 (stuk 150 van het strafdosier).

- E. Bij inbreuk op de artikelen 35.d, 39, 52.11, 63bis, 213, 207, 263, 281 en 259E en §49 van het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming, goedgekeurd bij de Regentsbesluiten van 11 februari 1946 (titels I en II) en 27 september 1947 (titels III, IV en V) en artikel 6 van de wet van 10 juni 1952 betreffende de gezondheid en de veiligheid van de werknemers alsmede de salubriteit van het werk en van de werkplaatsen, gewijzigd door artikel 5 van de wet van 17 juli 1957 en de wet van 23 maart 1994, thans strafbaar gesteld door de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk, werkgever zijnde, zijn aangestelde of lasthebber, de volgende gebods- of verbodsbepalingen niet nageleefd te hebben :

1) op 14 december 1995,

artikel 213 van het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming, dat luidt als volgt :

"De werking van de smeltzekeringen moet geschieden onder bedrijfsspanning zonder gevaarlijke vonkspatting, noch voortbrenging van een blijvende lichtboog, onder een stroom, waarvan de sterkte het dubbel van de nominale stroomsterkte niet overtreft. De nominale waarde van de stroomsterkte wordt op zulke smeltzekering vermeld."

namelijk de smeltverzekeringen zijn overbrugd zodat de vermelde nominale waarde van de stroomsterkte op de smeltzekeringen niet langer overeenkomt met de stroomsterkte waarbij de smeltzekeringen werken.

2) van 14 december 1995 tot 20 augustus 1996,

- i) artikel 52.11 van het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming, dat luidt als volgt :
- "Periodieke controle : Het materieel voor brandbestrijding, detectie en alarm alsmede de elektrische installaties, de gas- en de verwarmingsinstallaties, moeten geregeld door de werkgever, zijn aangestelde of zijn afgevaardigde, onderzocht worden. De data van deze onderzoeken en de vaststellingen die tijdens deze onderzoeken werden gedaan worden in*

een notitieboekje ingeschreven dat ter beschikking van de burgemeester en van de bevoegde ambtenaar wordt gehouden.”,

namelijk het brandbestrijdingsmateriaal wordt niet periodiek onderhouden zodat niet verzekerd is dat het onmiddellijk in werking kan gebracht worden.

- ii) artikel 359E, 1e alinea van het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming, dat luidt als volgt :
“Voorzorgen te nemen voor het opslaan en het hantieren van met gas gevulde recipiënten. De recipiënten dienen beschut tegen de inwerking van de zonnestralen of de inwerking van iedere andere warmtebron, zij mogen niet geworpen of hardhandig gehanteerd. Indien de recipiënten “staande” zijn opgeslagen, dienen er voorzorgsmaatregelen genomen om te beletten dat zij zouden omkantelen.”,

namelijk staande gasrecipiënten worden niet beschut tegen omkantelen.

3) van 14 december 1995 tot 23 oktober 1996,

- i) artikel 35d), 1e alinea van het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming, dat luidt als volgt :
“De cirkelzagen en de vlakbanken dienen voorzien van beweegbare beschermtoestellen die op ieder ogenblik automatisch het toegankelijk gedeelte van het werktuig afschermen.”,

namelijk een metaalcirkelzaag is niet voorzien van een beweegbaar beschermtoestel

- ii) artikel 39, 4e alinea van het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming, dat luidt als volgt :
“Elke slijpmachine is voorzien van een beschermkap in gewalst staal of in gietstaal. Deze beschermkap moet kunnen aangetast worden naarmate de doormeter van de slijpschijf vermindert.”,

namelijk de afstand tussen een slijpschijf en het support is niet zo klein mogelijk gehouden.

- iii) artikel 63bis van het algemeen reglement voor de

arbeidsbescherming, dat luidt als volgt :

"De inrichtingen die moeten voorzien zijn van een kunstmatige verlichting, moeten uitgerust zijn met een noodverlichting die voldoende is om de ontruiming van de personen te verzekeren wanneer de kunstmatige verlichting uitvalt. In de gebouwen waarin gewoonlijk meer dan honderd personen vertoeven moet de noodverlichting automatisch aangestoken worden van zodra de algemene verlichting uitvalt. In dat geval moet er gevoed worden : hetzij door een batterij elektrische accumulatoren; hetzij door een aansluiting op het openbaar laagspanningsnet, wanneer de algemene verlichting gevoed wordt door de stroom van een statische transformator die aangesloten is op het hoogspanningsnet en in de inrichting of in de nabijheid ervan is opgesteld; hetzij door een elektrogeengroep",

namelijk de gebouwen, waaronder een kelderruimte ingericht als opslag- en werkplaats en waar kunstmatige verlichting noodzakelijk is, zijn niet uitgerust met een noodverlichting.

- iv) artikel 207,2° en 3° alinea van het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming, dat luidt als volgt :
"De bedrijfsspanning wordt op zichtbare wijze vermeld. Door middel van duurzame aanwijspaten worden de hoofdstroomkringen nauwkeurig aangeduid",

namelijk aan de schakelborden worden noch de bedrijfsspanning vermeld, noch de hoofdstroomkringen aangeduid.

- v) artikel 237,1e alinea van het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming, dat luidt als volgt :
"Binnen open lokalen moeten alle elektrische leidingen aangelegd worden door middel van geleiders welke, op doelmatige en duurzame wijze, door een onafgebroken vochtvrije bekleding geïsoleerd zijn",

namelijk niet alle geleiders van de elektrische leidingen zijn door een onafgebroken vochtvrije bekleding geïsoleerd.

- vi) artikel 263, 1e en 2e alinea van het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming, dat luidt als volgt:
"Het erkend organisme, de met de controle belaste afgevaardigde van de distributeur of de overheid die de controle uitvoert, vergewist er zich van dat de installaties in al hun delen voldoen aan de voorschriften van deze afdeling, desnoods aangevuld door de voorwaarden bepaald in de vergunningsbesluiten. Geldt het een laagspanningsinstallatie, dan wordt er, na het onderzoek gedaan in het van artikel 262 bedoelde geval, een proces-verbaal opgemaakt, dat door de eigenaar of de beheerder van de installatie op elke vordering dient voorgelegd aan de met het toezicht belaste ambtenaar."

namelijk een proces-verbaal opgesteld door een erkend organisme, en handelend over de inbedrijfstelling van de elektrische hoogspanningsinstallatie, kon niet voorgelegd worden aan de met het toezicht belaste ambtenaren.

- vii) artikel 281, 1e, 2e en 5e alinea van het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming, dat luidt als volgt:
"De in voormeld artikel 280 bedoelde hefwerktuigen dienen minstens om de twaalf maand onderworpen aan een nauwkeurig en volledig onderzoek, uitgevoerd door K.B. van 20 juni 1962, artikel 3 : een erkend organisme. Dit onderzoek omvat, inzonderheid, het nazien van het geraamte, van het mechanisme en van de verschillende onderdelen, van de rolbanen en, in het algemeen, van al de delen welke zonder voorafgaand demonteren te bereiken zijn. Daarenboven moeten de kabels, kettingen, haken, stangen, schijven, zwengels, remmen, slagnokken en andere om 't even welke delen die, ten opzichte van de veiligheid, van belang zijn, ten minste om de drie maanden onderzocht worden. Zij zullen het uitgluieren eisen van de organen waarvan het metaal ontaarding mocht ondergaan hebben, namelijk ten gevolge van de intensiteit of van de aard van het verrichte werk."

namelijk van hefwerktuigen en hun aanslagmaterieel werd geen verslag van de vaststellingen van het erkend organisme ter beschikking gehouden van de met het toezicht belaste ambtenaar.

F. Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970, zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen als mede-eigenaar die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en/of die tot de werken opdracht heeft gegeven, op het onroerend goed gelegen te _____ en _____ gekastreerd als respectievelijk _____ en _____ met globale oppervlakte van respectievelijk 1345 m² en 100 m², eigendom van _____ en _____ de hierna vermelde werken in artikel 44 omschreven, van 26 juni 1994 tot 30 oktober 1997 te hebben instandgehouden, namelijk :

een reliëfwijziging van een niet nader te bepalen hoeveelheid afval (metaal-schroot, hout-, steenafval,...).

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklagden door de bewaarder der Hypotheken _____ kantoor te _____ dd. 15.9.2000

HET ONROEREND GOED EIGENDOM VAN

KRACHTENS AKTE OPENBARE AANKOOP NOT.

D.D. 19.11.96 EN KRACHTENS AKTE AANKOOP NOTARIS

20.05.87

D.D.

In de zaak II. notitienummer

Inzake van het OPENBAAR MINISTERIE

en :

1.

met zetel te

- burgerlijke partij

vertegenwoordigd als voormeld

2.

wonende te

- burgerlijke partij

vertegenwoordigd door Mr.
de balie van

advocaat bij

tegen

gepensioneerde
geboren te
wonende te
thans wonende te

- beklaagde

aanwezig en bijgestaan als voormeld

Beklaagd van :te

A. op 3/11/97

Opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan

B. op 12/01/98

Tegen hoofdinspecteur van eerste en politieagent-
 hoofdbrigadier officier of agent van de administratieve of
 gerechtelijke politie, wanneer zij handelen ter uitvoering van wetten, van de
 bevelen, of de beschikkingen van het openbaar gezag, van rechterlijke beve-
 len of van vonnissen, weerspannigheid, zijnde elke aanval, elk verzet met
 geweld of bedreiging te hebben gepleegd;

C. op 3/11/97 en op 5/11/97

Door gebaren of zinnebeelden te heb-
 ben bedreigd met een aanslag op personen of op eigendommen, waarop een
 criminele straf gesteld is;

D. op 12/01/98

In de uitoefening of ter gelegenheid van de uitoefening van diens bediening,
 politieagent-brigadier en aan politieagent die
 dragers zijn van het openbaar gezag, door woorden, daden, gebaren of
 bedreigingen gesmaad te hebben;

In de zaak III. notitienummer _____

Inzake van het OPENBAAR MINISTERIE

TEGEN :

gepensioneerde
geboren te
wonende te
thans wonende te

- beklaagde

aanwezig en bijgestaan als voormeld

Beklaagd van :

te Boom op 14 oktober 1999

A. Bij inbreuk op art. 29 tot en met 35 en art. 39 van het decreet betreffende de milieuvergunning dd. 28/6/85 en bij inbreuk op art. 64 tot en met 69 van het besluit van de Vlaamse regering, houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning dd. 06/02/1991, geen gevolg te hebben gegeven aan de opgelegde dwangmaatregel, nl. door in strijd met de beslissing van de burgemeester van _____ dd. 8/10/99 waarbij het bevel werd gegeven tot stopzetting van de activiteiten en sluiting door het verzegelen van het terrein ter plaatse,
de zegels te verbreken.

B. Op bevel van het openbaar gezag gelegde zegels opzettelijk verbroken te hebben, hij zelf er de bewaarder van zijnde;

In de zaak IV. notitienummer

Inzake van het OPENBAAR MINISTERIE

TEGEN :

gepensioneerde
geboren te
wonende te
thans wonende te

- beklaagde

aanwezig en bijgestaan als voormeld

Beklaagd van :

te op 23 oktober 1999

Bij inbreuk op art. 29 tot en met 35 en art. 39 van het decreet betreffende de milieuvergunning dd. 28/5/85 en bij inbreuk op art. 64 tot en met 69 van het besluit van de Vlaamse regering, houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning dd. 06/02/1991, geen gevolg te hebben gegeven aan de opgelegde dwangmaatregel, nl. door in strijd met de beslissing van de burgemeester van dd. 21/10/99 waarbij het bevel werd gegeven tot stopzetting van de activiteiten en sluiting door het verzegelen van het terrein ter plaatse,
te de zegels te verbreken.

Gelet op de hogere beroepen ingesteld op

- 10 oktober 2000 door BEKLAAGDE tegen al de beschikkingen zowel op strafrechtelijk als op burgerlijk gebied

- 11 oktober 2000 door het OPENBAAR MINISTERIE tegen al de beschikkingen op strafrechtelijk gebied

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door drie rechters op 27 september 2000 door de correctionele rechtbank van Antwerpen, kamer 4C, dewelke als volgt heeft beslist :

Voegt de zaken I, II, III en IV en recht doende in één vonnis;

Spreekt beklaagde vrij van het feit A van zaak II;

Heromschrijft het feit F van zaak I als volgt:
"Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970, zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen als mede-eigenaar die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en/of die tot de werken opdracht heeft gegeven, op het onroerend goed gelegen te

respectievelijk gekadastreerd als
en
met globale oppervlakte van respectievelijk 1345 m² en 392 m², eigendom van

de hiernavermelde werken in artikel 44 omschreven, van 26 juni 1994 tot 30 oktober 1997 te hebben instandgehouden, namelijk het reliëf van de bodem aanmerkelijk te hebben gewijzigd door het opstapelen van een niet nader te bepalen hoeveelheid afvalstoffen en andere goederen".

Voormeld feit is thans strafbaar gesteld overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 par.1-4°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening.

Veroordeelt beklaagde

* wegens de feiten van zaak I vermengd tot:

- een geldboete van 2.000 frank x 200 = 400.000 frank of drie maanden vervangende gevangenisstraf

* wegens de vermengde feiten B, C, D van zaak II, de feiten III en de feiten van zaak IV tot:

- een geldboete van 300 frank x 200 = 60.000 frank of drie maanden vervangende gevangenisstraf met uitstel 3 jaar uitgezonderd een gedeelte van 150 frank dat effectief wordt gesteld of één maand vervangende gevangenisstraf:

Verplicht beklaagde tot betaling van :

- tweemaal een bijdrage van 10 frank x 200 = tweemaal 2.000 frank
- de kosten van het geding, hetzij 6.950 frank
- een vergoeding van 1.000 frank;

Verklaart verbeurd de metalen buis neergelegd onder O.S. nr. gediend hebbende om het misdrijf voorzien onder C van zaak II te plegen;

Op burgerlijk gebied :

Recht doende over de vordering van de burgerlijke partij:

* In zaak I

Deze vordering is ontvankelijk en gegrond.

Veroordeelt beklaagde om te betalen aan de burgerlijke partij ten provisionele titel van schadevergoeding de som van 2.789.689,- frank, te vermeerderen met de gerechtelijke intresten en de kosten.

* In zaak II

Verklaart haar vordering, om hoger vermelde reden, ontvankelijk doch ongegrond.

Verwijst haar desbetreffend tot de kosten van haar aanstelling.

Recht doende over de vordering van de burgerlijke partij:

Deze vordering is ontvankelijk doch slechts in de hierna bepaalde mate gegrond.

Veroordeelt beklaagde om te betalen aan de burgerlijke partij ten titel van morele schadevergoeding de som van EEN FRANK te vermeerderen met de gerechtelijke intresten en de kosten.

Wijst het meer en anders gevorderde af.

*

*

*

ZAAK II.

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

gepensioneerde
geboren te
wonende te
thans wonende te

- beklaagde

aanwezig en bijgestaan als voormeld

Beklaagd van:teA. op 27 februari 2003

Onder een bevel of onder een voorwaarde, mondeling, te hebben bedreigd met een aanslag op personen of op eigendommen, waarop een criminele straf gesteld is.

B. op 15 maart 2000

In de uitoefening of ter gelegenheid van de uitoefening van diens bediening, een agent die drager is van het openbaar gezag, slagen toegebracht te hebben, de slagen bloedstorting, verwonding of ziekte veroorzaakt hebbende.

C. op 3 februari 2003

Door gebaren of zinnebeelden te hebben bedreigd met een aanslag op personen of op eigendommen, waarop een criminele straf gesteld is.

D. op 3 februari 2003

Opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 31 oktober 2003 door beklaagde tegen al de beschikkingen
- op 4 november 2003 door het Openbaar Ministerie tegen al de beschikkingen op strafrechtelijk gebied

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 20 oktober 2003 door de correctionele rechtbank van Antwerpen, kamer 2C, dewelke als volgt heeft beslist:

VEROORDEELT beklaagde hoofdens de vermengde feiten A,B,C, en D, :

tot een hoofdgevangenisstraf van **VIER MAANDEN**
en tot een geldboete van **HONDERDVIJFTIG EUR**

Aangezien veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden heeft opgelopen;

dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhoppen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8, 18bis der wet van 29 juni 1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, gewijzigd door artikel 21 van de wet 4 mei 1999, de tenuitvoerlegging van de **hoofdgevangenisstraf** uitgesproken ten laste van veroordeelde wordt uitgesteld voor een termijn van **DRIE JAAR** vanaf heden;

Verplicht veroordeelde tot het betalen van de kosten van het geding belopende op 27,64 euro ;

Verplicht veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, tot het betalen van een bijdrage van **10 EUR**, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 26/06/2000, vermeerderd met 40 decimes, en gebracht op **50 EUR**.

Verplicht veroordeelde tot betaling van een vergoeding van 25,- EUR, bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993 en gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 11 december 2001.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952 gewijzigd door de wet van 26/6/2000 de geldboete van 150 EUR vermeerderd wordt met 40 decimes, zodat die geldboete 750 EUR bedraagt.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete vervangen kan worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op een maand.

Verklaart verbeurd het in beslaggenomen voorwerp, eigendom zijnde van beklagde en gediend hebbende tot het plegen van het misdrijf feit C, en ter griffie neergelegd als O.S.nr.

OP BURGERLIJK GEBIED:

Aangezien de door de beklaagde gepleegde feiten schade hebben doen ontstaan aan de persoon en/of goederen van derden:

Dat deze burgerrechtelijke vordering niet in staat van wijzen is;

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Houdt ambtshalve de beslissing over de burgerlijke belangen aan;

* * *

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vorderingen in beide zaken;

Gehoord beklaagde in zijn middelen van verdediging in beide zaken ontwikkeld door Mr. en Mr. in zaak I en Mr. en Mr. in zaak II, allen advocaat bij de balie van

Gehoord de burgerlijke partijen in zaak I in hun middelen, ontwikkeld Mr. advocaat bij de balie van die bij conclusie incidenteel beroep heeft ingesteld;

Gelet op de neergelegde conclusies en stukken;

Overwegende dat de hogere beroepen in beide zaken en de incidentele beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, ontvankelijk zijn;

* * *

Overwegende dat gelet op hun onderling nauwe samenhang de beide zaken I en II met het oog op een goede rechtsbedeling worden samengevoegd;

ZAAK I

Overwegende dat de eerste rechter terecht de zaken gekend onder de notitienummers (thans genoemd zaak I 1), thans genoemd zaak I 2) (thans genoemd zaak I 3) en (thans genoemd zaak I 4) met het oog op een goede rechtsbedeling heeft samengevoegd;

Algemeen

Overwegende dat de thans neergelegde stukken tijdig werden overgelegd, temeer nu de behandeling van de zaak ook reeds meerdere keren en om verscheidene redenen diende uitgesteld, zodat daaruit geen schending van rechten van verdediging af te leiden valt, noch dat deze stukken uit de debatten zouden dienen geweerd te worden;

Overwegende dat de behandeling van de zaak niet moet worden opgeschort tot na de definitieve behandeling van de eigen klacht van beklaagde zelf tegen de burgerlijke partij wegens vermeende feiten van diefstal, misbruik van vertrouwen enz. ... nu het Hof ter beoordeling van huidige zaak geenszins dient te steunen op elementen van die andere zaak;

Overwegende dat beklaagde zich niet kan beroepen op een noodtoestand nu hij de situatie waarin hij nu verkeert zelf veroorzaakt heeft en het optreden van de burgerlijke partij inzake de ambtshalve verwijdering wat betreft de bij arrest van de Raad van State d.d. 16 september 1999 werd bevestigd; dat de halsstarrige houding van beklaagde leidde tot het voor hem voorzienbare en als zodanig vermijdbare conflict van belangen; dat in die zin de bewoordingen 'samenzwering tegen concludant om hem zijn gronden te ontfutselen ...' getuigen van bijzonder weinig zelfinzicht;

Zaak I 1

Overwegende dat bij materiële vergissing in het algemeen gedeelte van de tenlastelegging E, het artikel "237" werd vergeten, en het artikel "359 E" verkeerdelijk vermeld werd als "259 E"; dat het past deze materiële vergissingen recht te zetten;

Non bis in idem

Overwegende dat de eerste rechter terecht en om juiste motiveringen, door het Hof beaamd en overgenomen, deze door beklaagde opgeworpen exceptie heeft verworpen;

Dat inderdaad niet aangetoond is en niet uit de voorgebrachte stukken blijkt of af te leiden is dat de feiten voorwerp van de huidige vervolging dezelfde identieke feiten betreffen als deze die het voorwerp waren van het arrest van dit Hof d.d. 12 december 1990;

Dat het overigens om een andere incriminatieperiode gaat;

Dat het derhalve thans andere feiten betreft;

Ten gronde

Overwegende dat, conform de vordering van het Openbaar Ministerie, de tenlastelegging A dient geactualiseerd aan het decreet van 2 april 2004 en

de tenlastelegging F, naast de terechte actualisering en heromschrijving gedaan door de eerste rechter en hier volledig overgenomen, aan de decreten van 28 september 1999 (artikel 2), van 26 april 2000 (artikelen 16, 36, 38, 64), van 13 juli 2001 (artikelen 4 en 10), van 1 maart 2002 (artikelen 2 en 3), van 8 maart 2002 (artikelen 6 en 7), van 4 juni 2003 (artikelen 7, 8, 9, 11 en 12) en van 21 november 2003 (artikelen 46, 47, en 48);

Dat hierdoor die feiten op zich niet gewijzigd werden en beklaagde hiervan in kennis werd gesteld en de gelegenheid heeft gekregen desbetreffend zijn verweermiddelen naar voren te brengen;

Overwegende dat na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, de schuld van de beklaagde aan de feiten hem ten laste gelegd en zoals hiervoor omschreven en geactualiseerd en verbeterd bewezen gebleven is, behoudens wat hierna gezegd wordt over de feiten E.3)i) en E.3)ii) en F;

Overwegende dat hiervoor verwezen wordt naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, door beklaagde in hoger beroep niet weerlegd zijnde, en door Het Hof beaamd en overgenomen;

Dat voor zoveel als nodig daaraan nog kan worden toegevoegd:

M.b.t. de tenlastelegging A

Overwegende dat de eerste rechter terecht de op de terreinen van beklaagde aangetroffen goederen en zoals gevisieerd door de tenlastelegging heeft beschouwd als afvalstoffen;

Dat vooreerst dit blijkt uit de vaststellingen van de verbalisanten en van de BMI, het fotodossier gevoegd bij het strafdossier en de door de burgerlijke partij voorgelegde foto's; dat hieruit ontegensprekelijk blijkt dat op de beide terreinen van beklaagde een enorme onoverzichtelijke hoge stapel ongesorteerd "oud ijzer" lag, waarin onder meer door mekaar lagen: metalen gebinten, schrootopslag, U-profielen, bouwmaterialen, oude containers, voertuigwrakken, een schouwpijp, transformatoren, gasflessen, oude voertuigen, treinbiels, metalen vaten, een oude bouwkraan, betonnen platen, metalen bakken, een oud spoorwegvoertuig, oude aanhangwagen, oude keet, metalen liggers, metaalafval, rubber banden, afvalhout, 3 kranen, draaibanken, treinliggers, speeltuigen, treinbuffers, graafmachine,

betonmolen, lintzaag, ondersteutingsmateriaal, opleggers, reductoren, verroeste gasflessen, asbestmateriaal, ovenwagons met refractaire steen, treinwielen, ... dit alles zonder enige bescherming tegen de natuurelementen;

Dat materialen die mogelijk na demontage nog bruikbaar waren volledig op chaotische wijze vermengd lagen tussen alle andere schroot en niet gesorteerd waren; dat alles door sterke corrosie aangetast was (kaft I farde algemeen stukken 68-75);

Overwegende dat beklaagde geen geldige vergunning had om schroot en andere afvalstoffen op te slaan en te verwerken; dat de oude exploitatievergunning voor d.d. 14 november 1967 niet aangepast was;

Overwegende dat de aangetroffen goederen (zie niet beperkende opsomming hiervoor) alleszins goederen waren waarvan derden zich hebben willen ontdoen of zich al hadden ontdaan nu deze voor hen geen waarde meer hadden, niet meer konden aangewend worden voor het gebruik waartoe ze bestemd waren, en niet dienden om opnieuw in het normale handelscircuit te worden gebracht, of m.a.w. afvalstoffen;

Dat beklaagde dan ook ten onrechte voorhoudt dat alle op zijn terreinen aangetroffen goederen normale 'handelswaar' en/of 'handelsgoederen' betreffen;

Overwegende immers dat stoffen hun aard van afvalstof behouden en derhalve onderworpen blijven aan de reglementering betreffende de afvalstoffen tot op het ogenblik dat zij bij derden die ze hergebruiken (wat beklaagde niet is) worden afgeleverd, in het geval waarin het gaat om afvalstoffen die zonder enige voorbehandeling opnieuw kunnen worden hergebruikt, of, tot op het ogenblik dat zij zijn omgevormd, in geval het gaat om afvalstoffen die slechts na voorbehandeling kunnen worden gebruikt;

Dat het hierbij van geen belang is of deze goederen op zich nog een zekere economische waarde hebben; dat dergelijke interpretatie niet verenigbaar is met de definitie in de Europese Richtlijnen en met de decretale definitie van wat als afvalstof dient te worden beschouwd; dat zelfs het al dan niet economisch hergebruik irrelevant is voor het definiëren van een stof als afvalstof;

Overwegende dat artikel 2 bis §1 van het decreet van 2 april 2004 de definitie van afvalstof zoals bepaald in het afvalstoffendecreet van 2 juli 1981 niet heeft gewijzigd doch enkel heeft verduidelijkt;

Dat de bij beklaagde, die geen geldig vergunde inrichting had, aangetroffen stoffen/voorwerpen geenszins rechtstreeks in hun totaliteit en zonder enige voorbehandeling konden worden ingezet ter vervanging van een primaire grondstof;

Dat de eerste rechter terecht op basis van de elementen van het strafdossier vaststelde dat voor het overgrote deel van de aangetroffen goederen een ernstige voorbehandeling noodzakelijk was om ze eventueel terug tot hergebruik te bestemmen, dit wil zeggen het opnieuw aanwenden van het product/materiaal voor hetzelfde doel of voor een soortgelijk doel als waarvoor zij oorspronkelijk bestemd waren; dat die noodzakelijke voorbehandeling alleszins meer is dan een loutere kleine herstelling of een eenvoudige behandeling; dat alleszins in afwachting van die voorbehandeling de stof haar karakter van afvalstof niet verliest; dat in deze zaak werd vastgesteld dat de voorwerpen/materialen/stoffen jarenlang in afwachting van een zogezegd eventueel gebruik chaotisch op een hoop gestapeld werden en overgeleverd aan de natuurelementen, zodat de eerste rechter terecht heeft vastgesteld dat deze goederen alleszins ontaard zijn tot afvalstoffen;

Dat vastgesteld wordt dat door die ongeordende opslag in open lucht zonder enige voorzorgmaatregel en gelet op de aard van de aangetroffen goederen (ook gevaarlijk afval, zoals o.m. asbesthoudende stoffen, zie eindrapport Van Vooren stukken 84 en stuk 90 dossier burgerlijke partij er een reëel risico van hinder of schade voor mens en leefmilieu voorhanden was;

Overwegende dat de eerste rechter terecht heeft vastgesteld dat de deskundige professor een definitie van afvalstof heeft gehanteerd die niet strookt met de decretale regelgeving, de Europese richtlijnen en Europese rechtspraak; dat nochtans hij ook ontegensprekelijk tot de vaststelling komt dat op de terreinen van beklaagde afvalstoffen opgeslagen lagen;

Overwegende dat om al deze redenen dan ook niet moet worden ingegaan op het verzoek van beklaagde tot het stellen van de door hem voorgestelde prejudiciële vraag aan het Europese Hof van justitie te Luxemburg;

M.b.t. de tenlastelegging B

Overwegende dat onder A reeds vastgesteld is dat het om afvalstoffen gaat;

Dat verder de objectieve vaststellingen voorliggen van de verbalisanten alsmede het bijgevoegde fotodossier;

Dat deze gegevens en elementen in hun onderlinge samenhang nauwkeurige, ernstige en overeenstemmende vermoedens uitmaken die het bewijs leveren van de schuld van de beklaagde aan dit hem ten laste gelegde feit en met name de stapels afval meer dan 3m hoog waren;

M.b.t. de tenlastelegging C

Overwegende dat onder A vastgesteld is dat het om afvalstoffen gaat en dat vaststaat dat beklaagde niet over de nodige vergunningen beschikte wat hij overigens toegaf (kaft I farde algemeen stukken 29, 42 en 46);

M.b.t. de tenlastelegging D

Overwegende dat onder A vastgesteld is dat het om afvalstoffen gaat;

Overwegende dat de beklaagde blijkbaar niet weerlegt dat de in deze tenlastelegging vermelde dwangmaatregelen genomen werden na overleg met hem en overeenkomstig de wetgeving terzake en derhalve door hem in de regel bindend na te leven waren;

Overwegende dat het niet naleven van de termijn van 15 juni 1996 (D1) niet verschoond wordt door het feit dat beklaagde, die zich niet in regel had gesteld, een andere termijn werd gegeven; dat overigens beklaagde zelf op 23 oktober 1996 verklaarde dat 'tot op heden de aanpassing van mijn milieuvergunning nog niet aangevraagd' te hebben (kaft I farde algemeen stukken 108-112); dat beweerde goede trouw in hoofde van beklaagde daaraan geen afbreuk doet; dat beklaagde zelf toegeeft de datum van de dwangmaatregelen, nochtans in overleg vastgelegd, niet te hebben nageleefd; dat hij geen omstandigheden aantoont die verschonend en/of strafuitsluitend zouden zijn;

M.b.t. de tenlastelegging E

Overwegende met betrekking tot de feiten sub E.3)i) en E.3)ii) de artikelen 35.d en 39 van het

A.R.A.B. werden opgeheven door het K.B. van 4 mei 1999; dat deze feiten thans niet meer strafbaar zijn gesteld en beklaagde bijgevolg dient ontslagen te worden van rechtsvervolging;

Overwegende dat de overige feiten van de tenlastelegging E blijken uit de concrete vaststellingen in het strafdossier (Kaft I Farde 1 stukken 1-5) en de verklaringen van beklaagde (stukken 27 en 35);

Dat daaruit blijkt dat de enige werknemer wel degelijk met de voorhanden zijnde werktuigmachines werkte;

M.b.t. de tenlastelegging F

Overwegende dat deze feiten niet bewezen zijn en derhalve beklaagde hiervoor dient vrijgesproken te worden;

Zaak I 2

Overwegende dat na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, de schuld van de beklaagde aan de feiten hem ten laste gelegd en zoals hiervoor omschreven sub A niet bewezen gebleven is;

Overwegende dat de door de eerste rechter verleende vrijspraak desbetreffend bevestigd wordt;

Overwegende dat na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, de schuld van de beklaagde aan de feiten hem ten laste gelegd en zoals hiervoor omschreven sub B, C en D wel bewezen gebleven is;

Overwegende dat hiervoor verwezen wordt naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, door beklaagde in hoger beroep niet weerlegd zijnde, en door Het Hof beaamd en overgenomen;

Overwegende dat de vaststellingen van de verbalisanten zondermeer duidelijk zijn (stukken 21 b en c) en overigens niet ingeroepen of beweerd wordt dat het P.V. vals zou zijn; dat nergens uit blijkt of af te leiden valt dat het optreden van de verbalisanten onwettig, onnodig hard of brutaal was;

Overwegende dat het al dan niet rechtmatig karakter van de verwijdering volkomen los staat van de handelingen gepleegd door beklaagde; dat hoe dan ook beklaagde niet vermocht het recht in

eigen hand te nemen; dat beklaagde andere middelen ter beschikking stonden dan bedreigingen, verzet met geweld, smaad om zijn beweerde rechten te doen gelden; dat hoe dan ook het roepen van "dieven" tegen politieambtenaren smadend is;

Dat de verklaring van geloofwaardig geacht wordt temeer nu de materialiteit van de feiten niet werd ontkend door beklaagde (stuk 2) zoals de eerste rechter terecht vaststelde; dat het voldoende is dat het slachtoffer zich bedreigd voelde door de gebaren of zinnebeelden, in casu de woedeuitbarsting van beklaagde waarbij hij de ene keer een stuk ijzer nam en de andere keer een stuk hout waarmee hij dreigende bewegingen maakte naar het slachtoffer; dat de leeftijd van de (meerderjarige) dader hierbij absoluut geen rol speelt;

Overwegende dat het toezenden van een kerstkaart geen uitlokking kan inhouden nu dit niet valt onder de wettelijke vereisten daartoe;

Overwegende dat de feiten voorzien onder de tenlasteleggingen B, C en D de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet;

Overwegende dat de verbeuring dient bevolen van de voorwerpen (metalen buis en houten plank) neergelegd onder OS die gediend hebben of bestemd waren tot het plegen van de misdrijven sub C en eigendom zijnde van de beklaagde;

Zaak I 3

Overwegende dat na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, de schuld van de beklaagde aan de feiten hem ten laste gelegd en zoals hiervoor omschreven onder de tenlasteleggingen A en B bewezen gebleven is;

Overwegende dat hiervoor verwezen wordt naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, door beklaagde in hoger beroep niet weerlegd zijnde, en door Het Hof beaamd en overgenomen;

Overwegende dat de zegels regelmatig gelegd waren en door beklaagde bekend werd dat hij ze verbroken heeft (stukken 4 en 7); dat dit overigens door een getuige werd gezien (stuk 2);

Dat de redenen die hij inriep om de zegels te verbreken niet verschonend zijn;

Overwegende dat de feiten voorzien onder de tenlasteleggingen A en B de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet;

Zaak I 4

Overwegende dat na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, de schuld van de beklaagde aan de feiten hem ten laste gelegd en zoals hiervoor omschreven bewezen gebleven is;

Overwegende dat hiervoor verwezen wordt naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, door beklaagde in hoger beroep niet weerlegd zijnde, en door Het Hof beaamd en overgenomen;

Overwegende dat de zegels regelmatig gelegd waren en door beklaagde bekend werd dat hij ze verbroken heeft (stuk 3); dat dit overigens door een getuige werd gezien (stuk 2);

Dat de redenen die hij inriep om de zegels te verbreken niet verschonend zijn;

* * *

Zaak II

Overwegende dat na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, de schuld van de beklaagde aan de feiten hem ten laste gelegd en zoals hiervoor omschreven bewezen gebleven is;

Overwegende dat hiervoor verwezen wordt naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, door beklaagde in hoger beroep niet weerlegd zijnde, en door Het Hof beaamd en overgenomen;

Overwegende dat er geen schending is van artikel 6 EVRM nu deze zaak met de nodige diligentie werd onderzocht en voor de rechtbank gebracht, alwaar de behandeling, behoudens vragen tot uitstel van beklaagde zelf, een normaal verloop kende;

Dat het feit dat beklaagde over de feiten van 15 maart 2000 niet verhoord werd geen afbreuk doet aan zijn rechten van verdediging nu hij deze ten

volle heeft kunnen doen gelden bij de behandeling ter terechtzitting; evenmin werden zijn rechten geschonden door het niet verhoren door de politiediensten van Lejon Hugo nu beklaagde de feiten bekende in zijn verhoor van 27 februari 2003 (kaft 3 stuk 62);

Dat de inbreuk op artikel 327 SW. (de feiten sub A) geen bijzonder opzet vereist; dat, voor zoveel als nodig, de door beklaagde uitgesproken bedreiging ontegensprekelijk van aard was, mede gelet op zijn algehele dreigende houding, gevoelens van schrik te doen ontstaan bij het slachtoffer;

Dat voor de feiten sub B de vaststellingen van de verbalisanten zondermeer duidelijk zijn en ondersteund worden door het medisch attest van 15 maart 2003 14.53 uur dat een neusbreuk bij Verdonck vaststelt; dat overigens niet ingeroepen of beweerd wordt dat het P.V. vals zou zijn; dat nergens uit blijkt of af te leiden valt dat het optreden van de verbalisanten onwettig was;

Dat de verklaring van het slachtoffer m.b.t. de feiten sub C en D (kaft 2) volkomen geloofwaardig is;

Overwegende dat het al dan niet rechtmatig karakter van de verwijdering volkomen los staat van de handelingen gepleegd door beklaagde; dat hoe dan ook beklaagde niet vermocht het recht in eigen hand te nemen;

Dat voor zoveel als nodig verwezen wordt naar het arrest van dit Hof d.d. 27 november 2000 waarbij beklaagde verbod werd opgelegd de verwijderingswerken te hinderen en/of bedreigingen te uiten t.a.v. het personeel dat de verwijderingswerken uitvoert;

Dat in het algemeen beklaagde de situatie zelf heeft veroorzaakt door zelf in gebreke te blijven zijn site te saneren; dat beklaagde andere middelen ter beschikking stonden dan bedreigingen, slagen om zijn beweerde rechten te doen gelden; dat de wilsvrijheid van beklaagde geenszins op enig ogenblik uitgeschakeld was; dat derhalve van noodtoestand of morele dwang geen sprake kan zijn;

Dat voor het overige alle argumenten van beklaagde, letterlijk hernomen in hoger beroep, op oordeelkundige wijze door de eerste rechter zijn beantwoord en het Hof daar niets aan toe te voegen heeft en deze herneemt en beaamt;

Overwegende dat de eerste rechter terecht heeft vastgesteld dat de feiten voorzien onder de tenlasteleggingen A, B, C en D de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet, zodat er slechts een straf dient te worden uitgesproken, nl. de zwaarste;

Overwegende dat de eerste rechter terecht de verbeuring heeft bevolen van de voorwerpen (houten spatel) neergelegd onder OS die gediend hebben of bestemd waren tot het plegen van het misdrijf en eigendom zijnde van de beklaagde;

* * *

Strafmaat

1. Overwegende dat de feiten voorzien onder de tenlasteleggingen A, B, C, D, E.1), E.2)i) en ii) en E.3)iii - iv - v - vi - vii van de zaak I 1, de feiten voorzien onder de tenlasteleggingen A en B van de zaak I 3, en de feiten voorzien in de zaak I 4 de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet, zodat er slechts een straf dient te worden uitgesproken, nl. de zwaarste;

Dat deze feiten gepleegd werden voor en na 1 januari 1995, doch niet na 1 januari 2002;

Overwegende dat rekening houdend met de persoon van de beklaagde, zijn blanco strafregister, zijn leeftijd, de omstandigheden en ernst van de feiten, de halsstarrige weigering om tot regularisatie over te gaan, de beklaagde voor deze vermengde feiten dient bestraft met een geldboete van 2.500 : 40,3399 euro te vermeerderen met 1990 opdecimen of 12.394,68 euro of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden;

Dat deze geldboete de beklaagde ervan moet weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te stellen en hem moet leren de milieuwetgeving te respecteren;

Dat de duur van de vervangende gevangenisstraf aangepast is aan de omvang van de geldboete;

2. Overwegende dat de feiten voorzien onder de tenlasteleggingen B, C en D van de zaak I 2, en A, B, C en D van de zaak II de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet, zodat er slechts een straf dient te worden uitgesproken, nl. de zwaarste;

Dat deze feiten gepleegd werden voor en na 1 januari 2002, doch niet na 29 februari 2004;

Overwegende dat rekening houdend met de persoon van de beklaagde, zijn blanco strafregister, zijn leeftijd, de omstandigheden en ernst van de feiten, gebrek aan respect voor het openbaar gezag, de beklaagde voor deze vermengde feiten dient bestraft met een gevangenisstraf van 6 maanden en een geldboete van 200 euro te vermeerderen met 40 opdecimen of 1.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van 2 maanden;

Overwegende dat nu de beklaagde vroeger nog niet veroordeeld is geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden de gevangenisstraf met uitstel wordt verleend, zoals hierna bepaald, om hem in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken;

Dat zowel de gevangenisstraf met uitstel verleend als de geldboete de beklaagde ervan moeten weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te stellen en hem moet leren de fysieke integriteit van een ander persoon en het openbaar gezag te respecteren;

Overwegende dat gelet op de leeftijd van de beklaagde aan het verleende uitstel geen probatievoorwaarden dienen te worden gekoppeld;

Overwegende dat de duur van de vervangende gevangenisstraf aangepast is aan de omvang van de geldboete;

Overwegende dat de verbeuring dient bevolen van de voorwerpen (metalen buis en houten plank) neergelegd onder OS en de voorwerpen (houten spatel) neergelegd onder OS zoals hoger gezegd;

Op burgerrechtelijk gebied:

1. T.a.v. de burgerlijke partij

Overwegende dat nu hiervoor de feiten sub C van de zaak I 2 bewezen gebleven is diens incidentele vordering tot toekenning van een morele schadevergoeding dient ingewilligd in de mate zoals hierna bepaald;

Dat wordt aangenomen dat de bewezen feiten van bedreiging (eenmaal met een ijzeren staaf en een

andere maal met een houten stok) tijdens de normale uitoefening van zijn werkzaamheden een traumatiserende indruk op de burgerlijke partij hebben gemaakt;

Dat daarvoor een passende morele schadevergoeding wordt toegekend die in billijkheid begroot wordt op 250 euro, meer schade in oorzakelijk verband met de feiten niet aangetoond zijnde;

Overwegende dat niet aangetoond is dat de burgerlijke partij als werkgever van een morele schade heeft geleden in oorzakelijk verband met deze feiten;

Dat haar vordering dan ook terecht werd afgewezen door de eerste rechter;

2. T.a.v. de burgerlijke partij

Overwegende dat nu de feiten voorzien onder de tenlastelegging A van de zaak I 1 bewezen zijn gebleven alsmede vastgesteld werd dat er een reëel risico van hinder of schade voor mens en leefmilieu voorhanden was de burgerlijke partij terecht vermocht op basis van artikel 37 van het afvalstoffendecreet de aangetroffen afvalstoffen ambtshalve te verwijderen op kosten van de overtreder, in casu beklaagde;

Overwegende dat de argumenten van beklaagde i.v.m. wat een afvalstof is reeds hiervoor beantwoord zijn in het kader van de strafrechtelijke beoordeling;

Overwegende dat de burgerlijke partij dan ook gerechtigd is de door haar gemaakte en voorgeschoten kosten tot verwijdering te verhalen op beklaagde en dit middels een burgerlijke partijstelling; dat die kosten van verwijdering in oorzakelijk verband staan met de in hoofde van beklaagde weerhouden inbreuken, zoals de eerste rechter terecht vastgesteld heeft;

Dat zij zich daartoe terecht keert tegen de overtreder; dat dit in deze zaak niet is, een rechtspersoon, tegen dewelke strafrechtelijk nog niet kon worden opgetreden nu de feiten (sub A van de zaak I 1) die aanleiding hebben gegeven tot de ambtshalve verwijdering dateren van voor 2 juli 1999 datum waarop het huidige artikel 5 S.W. in voege trad; dat beklaagde de strafrechtelijke verantwoordelijke is van dat de eerste rechter terecht

heeft gesteld dat de overtreder niet noodzakelijk de eigenaar van het terrein moet zijn;

Overwegende dat het verhaalsrecht van de overheid, in casu wettelijk voorzien is; dat in de eerste plaats de overtreder zelf de wettelijke verplichting heeft de afvalstoffen legaal te verwijderen en het m.b.t. de toepassing van artikel 37 van het afvalstoffendecreet niet de bedoeling van de wetgever is dat de overheid gedwongen zou worden de economische nadelen van de niet naleving van die verplichting door de overtreder te dragen; dat overigens dit de toepassing is van artikel 1382 B.W. waardoor de schade veroorzaakt door het niet vrijwillig verwijderen (door fout of nalatigheid van de overtreder) dient te worden vergoed;

Overwegende dat derhalve vaststaat dat de burgerlijke partij al de kosten in oorzakelijk verband met de ambtshalve verwijdering noodzakelijk ingevolge de weerhouden bewezen feiten, op beklaagde kan verhalen;

Overwegende dat bij ambtshalve verwijdering het geenszins noodzakelijk is dat de verwijderde afvalstoffen zouden worden vernietigd; dat immers zoals gezegd afvalstoffen hun aard en karakter behouden tot wanneer zij op legale wijze verwijderd worden dit wil zeggen tot op het ogenblik dat zij bij derden die ze hergebruiken worden afgeleverd, in het geval waarin het gaat om afvalstoffen die zonder enige voorbehandeling opnieuw kunnen worden hergebruikt, of, tot op het ogenblik dat zij zijn omgevormd, in geval het gaat om afvalstoffen die slechts na voorbehandeling kunnen worden gebruikt;

Overwegende dat de beslissing tot ambtshalve verwijdering d.d. 10 oktober 1997 omstandig gemotiveerd, regelmatig en wettig is en op regelmatige wijze ter kennis gebracht werd van beklaagde (zie o.m. de stukken 151, 153, 156, 158, 178-182, 202-206); dat de nietigverklaring van de benoeming van het afdelingshoofd die het besluit heeft ondertekend daaraan geen afbreuk doet nu die vernietiging de eraan voorafgaande genomen beslissingen hun volle rechtskracht behouden ingevolge het beginsel van de continuïteit van de openbare dienst (MAST, A., DUJARDIN, J., VAN DAMME, M., VANDE LANOTTE, J., *Overzicht van het Belgisch Administratief Recht*, Kluwer, 2002, p.975 met verwijzing naar de voetnoten 220 en 221); dat overigens het beroep tegen deze beslissing door de Raad van State bij arrest van 16 september 1999 werd verworpen;

Overwegende dat beklaagde evenmin aantoonde dat de gunning van de ambtshalve verwijderingswerken onregelmatig tot stand zou zijn gekomen; dat deze administratieve beslissing nooit aangevochten is bij de Raad van State;

Overwegende dat niet aangetoond wordt dat de burgerlijke partij zou gehandeld hebben in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur;

Dat beklaagde voor het overige vreemd is aan de interne contractuele verhoudingen tussen de burgerlijke partij en

Overwegende dat er in hoofde van de burgerlijke partij geen sprake is van 'diefstal' waar zij enkel tot ambtshalve verwijdering van de afvalstoffen overging, een taak waarin juist beklaagde was tekort geschoten ondanks alle (loze) beloften (zelfs schriftelijk) daartoe;

Dat nu de burgerlijke partij terecht overging tot ambtshalve verwijdering zij de uitvoering ervan mocht uitbesteden aan derden, en kan worden aangenomen dat dit met eigen personeel onmogelijk was gelet op de enorme hoeveelheden afvalstoffen;

Overwegende dat de burgerlijke partij dient gevolgd waar zij stelt dat waar sommige verwijderde afvalstoffen (bv. schroot) voor de derde verwijderaar een economische restwaarde hadden en deze hiervoor in zijn offerte aan de burgerlijke partij rekening diende te houden bij de bepaling van de globale eenheidsprijzen en een mindering in de normale kost diende te berekenen;

Dat dit duidelijk blijkt uit de Algemene Offertevraag tegen Prijslijst (stuk 43 van de burgerlijke partij) zoals uitdrukkelijk vermeld op pagina 7 alinea 3;

Overwegende dat de door de burgerlijke partij gemaakte kosten op afdoende wijze worden bewezen door de voorgebrachte stukken;

Dat de vorderingsstaten begeleid zijn van PV's van goedkeuring, waarin uitdrukkelijk vermeld is dat de werken werden uitgevoerd conform de voorwaarden in de overeenkomst;

Overwegende dat omwille van veiligheidsredenen van het aanwezige personeel de burgerlijke partij terecht metingen heeft laten doen naar mogelijke radioactiviteit omdat niet geweten was wat er allemaal opgestapeld lag in de enorme hoop

afvalstoffen (o.m. ook asbeststoffen); dat deze kosten uit voorzorg (stukken 52 en 58 dossier dan ook gerechtvaardigd zijn; dat het niet is omdat er uiteindelijk geen radioactiviteit gemeten is dat deze kosten ten laste zouden moeten blijven van de burgerlijke partij;

Dat het optreden van de brandweer bij de berging van gasflessen met mogelijk ontploffingsgevaar en de berging van een container met vaten met giftige stoffen (zwavelzuur, zoutzuur, salpeterzuur, aceton, ... zie stuk 83 dossier burgerlijke partij) eveneens als noodzakelijk weerhouden worden; dat hetzelfde geldt voor de bemonstering van de gevonden vaten in de container (zie de stukken 59, 81 en 83 dossier burgerlijke partij);

Dat de kosten van een slotenmaker (stukken 54, 65 en 68 dossier burgerlijke partij) veroorzaakt werden door beklaagde zelf die de sloten had veranderd in een poging om de werklieden van de burgerlijke partij het werk te verhinderen; dat het facturen betreffen voor prestaties op verschillende data;

Dat de burgerlijke partij afdoende aantoonde dat de grote houten kist (stukken 55 en 88 van haar dossier) noodzakelijk was voor de verwijdering van de verroeste gasflessen, waarvan beklaagde weigerde de inhoud kenbaar te maken; dat ook de aanvoer van zand tot afdekking van deze gasflessen uit voorzorg kan worden aangenomen als noodzakelijk (stukken 57 en 88); dat ook de kosten van verwijdering van deze verroeste gasflessen als noodzakelijk beschouwd worden (stukken 61) en dat uit niets blijkt dat deze gasflessen nog zonder enige voorbehandeling konden hergebruikt worden;

Dat m.b.t. de factuur van van 10 augustus 2000 (stuk 56), zoals hoger reeds gezegd, kan worden aangenomen dat bij de eenheidsprijzen voor de verwijdering van de afvalstoffen (hout, schroot) rekening gehouden werd met de mogelijkheden tot recyclage;

Dat de voorstudie van (stukken 60, 66 en 116 dossier burgerlijke partij) als noodzakelijk kan worden weerhouden nu de grondige voorbereiding van een dergelijke grootschalige verwijdering essentieel is qua veiligheid; dat de kost voor extra aanbestedingsdocumenten (stuk 63) eveneens gerechtvaardigd is;

Dat de kosten van publicatie (stukken 62, 64, 67 en 69 dossier burgerlijke partij) eveneens een economisch nadeel uitmaakt dat in oorzakelijk

verband staat met de bewezen inbreuken en dat door de burgerlijke partij niet dient gedragen;

Dat de kosten van bemonstering (stuk 70 bis dossier burgerlijke partij) en eveneens de kosten van het aan uitbestede toezicht en begeleiding (stukken 71, 72, 73, 87, 101, 102, 105 en 113) als noodzakelijk weerhouden worden;

Dat de facturen voor de veiligheidscoördinatie (stukken 91 t/m 97, 99, 104, 109, 110, 111, 114 en 115 dossier burgerlijke partij) als noodzakelijk aanvaard worden en eveneens een economisch nadeel uitmaakt dat in oorzakelijk verband staat met de bewezen inbreuken en dat door de burgerlijke partij niet dient gedragen;

Dat de kosten zoals voorzien op de facturen van met bijgevoegde stukken (stukken 74, 75, 76, 98, 100, 103, 106, 107 en 108 dossier burgerlijke partij) noodzakelijk geacht worden; dat de burgerlijke partij afdoende aantoont dat de tijdelijke werfweg noodzakelijk was; dat de burgerlijke partij aantoont dat slechts het door brand vernielde gedeelte van de loods afgevoerd werd en dat er voor de aanvang van de ambtshalve verwijdering reeds grote gaten in het dak van de loods zaten doordat eternietplaten waren losgekomen (foto's stukken 40 en 80); dat de kosten van werfinrichting, veiligheid en herstel van de loods verdeeld werden over de facturen;

Dat dient aangenomen dat de bodem verontreinigd was met asbestdeeltjes (zie de analyse van staalnames stuk 117 dossier burgerlijke partij); dat immers afvalstoffen met asbestresten aangetroffen waren (o.m. de schouw, de eternietplaten); dat uit niets blijkt dat die verontreiniging zou veroorzaakt zijn door de ambtshalve verwijdering zoals beklagde tevergeefs beweert;

Dat de kostprijsberekening in de voorstudie van (in zoverre volledig) als niet beperkend noch definitief kan worden beschouwd (stuk 116 dossier burgerlijke partij);

Overwegende dat de vergelijking door beklagde van de huidige ambtshalve verwijdering van afvalstoffen met het ruimen van varkens of kippen n.a.v. de varkenspest of vogelpest uiteraard niet opgaat; dat het hier gaat om bewust begane strafbare inbreuken en een onwil om de afvalstoffen zelf te verwijderen zodat de burgerlijke partij wettelijk kon overgaan tot ambtshalve verwijdering;

Overwegende dat er geen reden is tot het bevelen van een deskundigenonderzoek om de waarde vast te stellen van de verwijderde afvalstoffen omdat zoals gezegd bij ambtshalve verwijdering het geenszins noodzakelijk is dat de verwijderde afvalstoffen worden vernietigd en afvalstoffen hun aard en karakter behouden tot wanneer zij op legale wijze verwijderd worden dwz. tot op het ogenblik dat zij bij derden die ze (kunnen en mogen hergebruiken) worden afgeleverd, in het geval waarin het gaat om afvalstoffen die zonder enige voorbehandeling opnieuw kunnen worden hergebruikt, of, tot op het ogenblik dat zij zijn omgevormd, in geval het gaat om afvalstoffen die slechts na voorbehandeling kunnen worden gebruikt;

Dat bovendien zoals reeds gezegd en vastgesteld bij de bepaling van de globale eenheidsprijzen voor de ambtshalve verwijdering een mindering in de normale kost diende doorberekend en niet aangetoond is dat dit hier niet het geval zou zijn;

Overwegende dat het Hof om tot zijn beoordeling te komen afdoende ingelicht is door de thans door partijen voorgebrachte stukken;

Overwegende dat er geen reden is om een prejudiciële vraag te stellen omtrent het eigendomsrecht van de op de terreinen van beklaagde aangetroffen afvalstoffen nu dit irrelevant is in het kader van de ambtshalve verwijdering, nu deze dient te gebeuren ongeacht het eigendomsstatuut van de afvalstoffen;

Overwegende dat de vordering van de burgerlijke partij voor de kosten van de ambtshalve verwijdering, nu deze afdoende aangetoond zijn door de voorgebrachte stukken, derhalve dient te worden toegekend;

Dat de vordering definitief wordt toegekend nu niet afdoende aangetoond is dat de schade groter is dan heden aangetoond;

Dat niet uitgesloten geacht wordt dat beklaagde nog vorderingen te stellen heeft tegen de burgerlijke partij doch dat deze in het kader van deze procedure niet ter beoordeling van het Hof zijn;

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

Met eenparigheid van stemmen,

Gelet op de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 191, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 211bis, 212, 226, 227 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 25, 38, 40, 42, 43, 65, 66, 269, 271, 274, 276, 280, 281, 284, 288, 327, 329, 392, 398 strafwetboek
- 2, 2bis, 3, 12, 15 tot 32, 56, 58, 59, 60 van het decreet van 2 juli 1981
- 2, 3, 4, 22, 29 t/m 35, 37, 39, 40 van het decreet van 28 juni 1985
- 43, 64 t/m 69, 71 besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991
- rubrieken 2.2.1.c.2° (voorheen 2.2.g), 2.2.1.d.1° (voorheen 2.2.g), 2.2.2.c.3° (voorheen 2.3.1.b), 2.2.2.d.1° (voorheen 2.3.1.a) bijlage 1 besluit Vlaamse Executieve 6 februari 1991
- 52.11, 63bis, 207, 213, 237, 263, 281, 395 E en 849 algemeen reglement voor de arbeidsbescherming
- 1 en 6 van de wet van 10 juni 1952 (oud)
- 1, 2, 3, 4, 5, 80, 81, 92, 93, 94, 98, 99 van de wet van 4 augustus 1996
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 1.2° van de wet van 24 december 1993
- 4 van de wet van 26 juni 2000
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 28 december 1950, gewijzigd door artikel 1 van het K.B. van 11 december 2001
- 44, 45 strafwetboek
- 1382 burgerlijk wetboek
- 3 en 4 van de wet van 17 april 1878

Verklaart de hogere beroepen en de incidentele beroepen ontvankelijk;

Voegt de beide zaken I en II met het oog op een goede rechtsbedeling samen;

Voegt de zaken gebundeld in zaak I gekend onder de notitienummers (thans genoemd zaak I 1). (thans genoemd zaak I 2), (thans genoemd zaak I 3) en (thans genoemd zaak I 4) met het oog op een goede rechtsbedeling samen;

Herstelt de materiële vergissingen in de tenlastelegging E van zaak I 1, zoals hiervoor gezegd (pagina 22);

Actualiseert de tenlastelegging A van zaak I 1 en actualiseert en heromschrijft de tenlastelegging F van zaak I 1, zoals hiervoor gezegd (pagina's 22-23);

Ontslaat beklaagde van rechtsvervolging uit hoofde van de feiten sub E.3)i), E.3)ii) van de zaak I 1;

Verklaart beklaagde niet schuldig aan de feiten sub F van de zaak I 1;

Verklaart de beklaagde schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten zoals hiervoor geactualiseerd en verbeterd onder de tenlasteleggingen A, B, C, D, E.1), E.2)i) en ii) en E.3)iii - iv - v - vi - vii van de zaak I 1;

Verklaart beklaagde niet schuldig aan de feiten hem ten laste gelegd en zoals hiervoor omschreven sub A van de zaak I 2;

Verklaart de beklaagde schuldig aan de feiten hem ten laste gelegd en zoals hiervoor omschreven sub B, C en D van de zaak I 2;

Verklaart de beklaagde schuldig aan de feiten hem ten laste gelegd en zoals hiervoor omschreven sub A en B van de zaak I 3;

Verklaart de beklaagde schuldig aan de feiten hem ten laste gelegd en zoals hiervoor omschreven in de zaak I 4;

Verklaart de beklaagde schuldig aan de feiten hem ten laste gelegd en zoals hiervoor omschreven sub A, B, C en D in de zaak II;

Spreekt derhalve beklaagde vrij van de feiten voorzien onder de tenlasteleggingen E.3)i), E.3)ii) en F van zaak I 1 en van de feiten voorzien onder tenlastelegging A van de zaak I 2 en ontslaat hem van alle rechtsvervolgning;

Stelt vast dat de feiten voorzien onder de tenlasteleggingen A, B, C, D, E.1), E.2)i) en ii) en E.3)iii - iv - v - vi - vii van de zaak I 1 zoals hiervoor geactualiseerd en verbeterd, de feiten voorzien onder de tenlasteleggingen A en B van de zaak I 3, en de feiten voorzien in de zaak I 4 de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet, zodat er slechts een straf dient te worden uitgesproken, nl. de zwaarste;

Veroordeelt de beklaagde wegens deze vermengde feiten tot:

- een geldboete van 2.500 : 40,3399 euro te vermeerderen met 1990 opdecimen en alzo gebracht op 12.394,68 euro (TWAALF DUIZEND DRIEHONDERD VIERENENNEGENTIG EURO en ACHTENZESTIG CENT) of een vervangende gevangenisstraf van DRIE MAANDEN;

Stelt vast dat de feiten voorzien onder de tenlasteleggingen B, C en D van de zaak I 2, en A, B, C en D van de zaak II de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet, zodat er slechts een straf dient te worden uitgesproken, nl. de zwaarste;

Veroordeelt de beklaagde wegens deze vermengde feiten tot:

- een gevangenisstraf van ZES MAANDEN
- en een geldboete van TWEEHONDERD EURO te vermeerderen met 40 opdecimen en alzo gebracht op DUIZEND EURO of een vervangende gevangenisstraf van TWEE MAANDEN;

Verleent voor deze gevangenisstraf van 6 maanden uitstel van tenuitvoerlegging voor een periode van DRIE JAAR vanaf heden;

Verklaart verbeurd de voorwerpen (metalen buis en houten plank) neergelegd onder OS 011714/97, die gediend hebben of bestemd waren tot het plegen van de misdrijven sub C van de zaak I 2 en eigendom zijnde van de beklaagde;

Verklaart verbeurd de voorwerpen (houten spatel) neergelegd onder OS 01717/03, die gediend hebben of bestemd waren tot het plegen van het misdrijf

sub C van de zaak II en eigendom zijnde van de
beklaagde;

Verplicht beklaagde twee maal om bij wijze van
bijdrage tot de financiering van het bijzonder
fonds tot hulp aan de slachtoffers van
opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele
redders een bedrag te betalen van TIEN EURO,
verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op
VIJFENVIJFTIG EURO;

Legt aan de veroordeelde een vergoeding op van
VIJFENTWINTIG EURO;

Op burgerrechtelijk gebied;

Verklaart de vorderingen van de burgerlijke
partijen ontvankelijk en gegrond als volgt;

Wijst de vordering van de burgerlijke partij
m.b.t. de feiten sub C van de zaak I 2 af als
ongegrond;

Veroordeelt de beklaagde om te betalen aan de
burgerlijke partij een morele
schadevergoeding van 250,00 EUR (TWEEHONDERD
VIJFTIG EURO) te vermeerderen met de gerechtelijke
interessen en de kosten;

Veroordeelt de beklaagde om te betalen aan de
burgerlijke partij een schadevergoeding van
1.302.740,00 EUR (EEN MILJOEN
DRIEHONDERDENTWEEDUIZEND ZEVENHONDERD VEERTIG
EURO) te vermeerderen met de gerechtelijke
interessen en de kosten;

de kosten :

Veroordeelt beklaagde tot de kosten van de
strafvordering en de burgerlijke vordering in
beide aanleggen, deze voorgesloten door de
openbare partij in totaal begroot op 379,38
euro, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde
door de thans nog weerhouden feiten;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzing van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
VIER MEI TWEEDUIZEND EN VIJF

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier